

Relleu de Sant Jordi

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Major, núm. 8-10
Emplaçament Jardí de l'Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

Coordenades:

Latitud: 41.49314
Longitud: 1.87498
UTM Est (X): 406092
UTM Nord (Y): 4594113

Classificació

Número de fitxa 08208 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Romàntic
Segle XX
Any 1920-30
Autoria de l'element: Antoni i Joaquim Farràs i Oliveró
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires / Carrer Major, 8-10
Autoria de la fitxa Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

Relleu que representa la figura de Sant Jordi matant al drac Aquest relleu està instal·lat en el mur de tramuntana del jardí de l'Ajuntament. El relleu està collat sobre un tram de mur revestit de pedra, el qual ocupa la part central d'una composició clàssica. El relleu representa una escena que commemora la llegenda de Sant Jordi. La història per la qual és conegut el sant arreu del món és per la mort que va provocar al drac que pretenia menjar-se una preciosa donzella. Aquesta narració la va escriure Iacopo da Varazze al segle XII en la seva obra "La Llegenda Àuria". Desseguida es va escampar per tot Europa fins arribar a tota la Corona d'Aragó.

Història

Sant Jordi (Diòspolis, Palestina, v. 270 - Nicomèdia, Bitínia, 303), va ésser un militar romà convertit al cristianisme i mort com a màrtir en no voler abjurar de la seva fe. L'any 1098, durant la primera croada, els croats quedaren sorpresos quan varen prendre Diòspolis de mans turques: aquells infidels havien conservat el culte a sant Jordi, aquí els musulmans anomenaven Khidr o El Cavaller Verd. El protector dels milícies romanes de Bizanci, el màrtir triat com a patró era també un home sant musulmà. El cavaller verd és esmentat en diversos passatges de l'Alcorà i, en aquella època, comptava amb santuaris al llarg del món islàmic, gaudint d'una enorme devoció popular, tanta, que havia estat la inspiració de diferents contes, com aquell que explicava que lluità contra el drac per protegir una bella princesa. Els croats retornaren a les seves terres amb una vella història en la qual el seu patró era protagonista d'un relat cavalleresc. La figura del sant s'estengué per Occident. En tornar a Anglaterra des de Palestina, el rei Ricard Cor de Lleó parlava del sant amb entusiasme, explicava que se li havia aparegut prop de Jerusalem, i per aquest motiu, ordenà la reparació del seu sepulcre a Lydda, després que aquest fos destruït per Saladí. Els croats en popularitzen la devoció, expandeixen el culte al sant per tot l'Occident cristià i l'implanten a tot Europa. L'any 1246 Iacopo de Voragine va divulgar la Llegenda àuria on s'inclouen els episodis de Sant Jordi, el drac i la princesa, que es popularitzen arreu i produeixen innumbrables versions. A partir del segle XIV, sorgeixen nombroses llegendes guerreres en les que apareix miraculosament sant Jordi fent costat als guerrers cristians en el moment decisiu de la batalla. A Catalunya, comencen a estendre's les llegendes segons les quals sant Jordi intervé en batalles al costat dels comtes catalans: Borrel II, Jaume I, etc.; també és invocat pels almogàvers enmig de les lluites. Segons el Costumari Català de Joan Amades, el fet que Sant Jordi sigui el patró dels cavallers a la Corona d'Aragó es deu a l'ajut que va donar el sant al rei Pere I d'Aragó l'any 1096. Segons s'explica, l'esmentat rei va guanyar la batalla d'Alcoraz que va implicar la reconquesta d'Osca contra els sarraïns després que aquest invoqués el sant. Per a agrair la gesta, el rei va nomenar-lo no només patró de la cavalleria sinó també de la noblesa de la Corona d'Aragó. A Catalunya, la festa es va generalitzar a meitat del segle XV i el seu patronatge de Catalunya ja s'esmenta a començament del mateix segle XV. (Corts de Barcelona, de 1454 que estableixen la festivitat al Principat)

